

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **315** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **19 ທັນວາ 2017**

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 066/ສພຊ, ລົງວັນທີ 09 ພະຈິກ 2017 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 030/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 06 ທັນວາ 2017.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.
ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **066** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **09/11/17**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 9 ພະຈິກ 2017.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 34 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 9 ພະຈິກ 2017

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວມີຄຸນນະພາບ ແລະ ດຳເນີນຢ່າງເປັນ ປົກກະຕິ ແນໃສ່ຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນການເກີດ, ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່, ຫຼຸດຜ່ອນການເຈັບເປັນ, ການເສຍຊີ ວິດຂອງຄົນ ຮັບປະກັນໃຫ້ພົນລະເມືອງ ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະ ກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ພະຍາດທີ່ເກີດຈາກເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ພິດຂອງເຊື້ອພະຍາດ ຊຶ່ງສາມາດແພ່, ຕິດແປດ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຈາກຄົນສູ່ຄົນ, ສັດສູ່ຄົນ ແລະ ຈາກພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ.

ການກັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດ ໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ທາງດ້ານຊີວະພາບທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອຕ້ານການເກີດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ການຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສາທາລະນະສຸກຢ່າງທັນການ ເຂົ້າໃນການ ສະກັດກັ້ນພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ແຜ່ລາມ ແລະ ລະບາດ ແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນປັດໄຈສ່ຽງ, ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຄວາມອັນຕະລາຍກ້າວໄປເຖິງການລົບລ້າງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ຈຸລະຊີບທີ່ພາໃຫ້ເກີດພະຍາດໃນຄົນໄດ້ ເຊື້ອພະຍາດດັ່ງກ່າວ ປະກອບ ດ້ວຍ ຈຸລິນຊີ, ຈຸລະໂລກ, ເຊື້ອເຫັດ ແລະ ເຊື້ອກາຝາກ;
2. ການລະບາດ ໝາຍເຖິງ ການແຜ່ລາມຂອງພະຍາດໃດໜຶ່ງຢ່າງໄວວາ ໃນຊຸມຊົນ ຫຼື ເຂດພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ;

3. ພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ຄົນ, ສັດ, ແມງໄມ້, ນ້ຳ, ອາກາດ, ອາຫານ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງອື່ນ ທີ່ສາມາດນຳເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ໃສ່ຄົນ ແລະ ສັດ;
4. ມາດຕະການສຸຂະນາໄມ ໝາຍເຖິງ ການທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ກຳຈັດສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ເປັນຕົ້ນ ການອະນາໄມ ສ່ວນບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ການຢູ່, ການນຸ່ງຫົ່ມ, ການກິນ, ການດື່ມ;
5. ອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາຮ່າງກາຍໃຫ້ສະອາດ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເຈັບເປັນ, ການເກີດຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດ;
6. ການແພ່ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ໄລຍະເວລາທີ່ເຊື້ອພະຍາດສາມາດແພ່ຈາກຄົນ ຫຼື ສັດ ທີ່ມີເຊື້ອພະຍາດ ໄປຍັງຄົນອື່ນໄດ້ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ;
7. ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໝາຍເຖິງ ເຂດໃດໜຶ່ງ ທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂດທີ່ມີການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫຼື ເຂດຄວບຄຸມບໍ່ໃຫ້ພະຍາດເຂົ້າໄປ ແລະ ແພ່ລາມອອກສູ່ວົງກວ້າງ;
8. ການຂ້າເຊື້ອ ຫຼື ອະເຊື້ອ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ວິທີການທາງດ້ານການແພດ ເປັນຕົ້ນ ການອົບດ້ວຍເຕົາ, ຕົ້ມ, ຈຸດທຳລາຍ, ດ້ວຍແສງ, ລ້າງດ້ວຍຢາຂ້າເຊື້ອ;
9. ມາດຕະການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນຂັ້ນຕອນ, ວິທີການ ຕາມຫຼັກວິຊາການ ເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການເກີດ ຫຼື ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
10. ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພດ້ານຊີວະພາບ ໝາຍເຖິງ ການປ້ອງກັນສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກການສຳຜັດກັບເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ສານພິດຕ່າງໆ ໃນການປະຕິບັດງານ;
11. ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານຊີວະພາບ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ສານພິດສູນຫາຍ ຫຼື ແພ່ກະຈາຍອອກສູ່ພາຍນອກ;
12. ເຂດຄວບຄຸມການລະບາດພະຍາດຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ທີ່ມີການຄວບຄຸມ ການເກີດ ຫຼື ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
13. ການກວດກາ ແລະ ສືບຄົ້ນ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການຊອກຫາສາເຫດ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງເຊື້ອພະຍາດ;
14. ຫ້ອງສະເພາະ ໝາຍເຖິງ ບ່ອນໃດໜຶ່ງ ທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ສາທາລະນະສຸກ ກຳນົດໃຫ້ເປັນບ່ອນແຍກປ່ຽວ ຫຼື ກັກກັນຄົນທີ່ສົງໄສ ຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ໃດໜຶ່ງ;
15. ກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໝາຍເຖິງ ກຸ່ມຄົນທີ່ອາໄສ ຫຼື ເດີນທາງເຂົ້າ-ອອກ ສະຖານທີ່ ທີ່ມີການເກີດ ຫຼື ລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
16. ການເຝົ້າລະວັງຕາມຕົວຊີ້ວັດ ໝາຍເຖິງ ການເຝົ້າລະວັງແບບປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງໂດຍການເກັບກຳ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
17. ການເຝົ້າລະວັງຕາມເຫດການ ໝາຍເຖິງ ທຸກເຫດການຜິດປົກກະຕິທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ກໍລະນີສົງໄສການເກີດ ແລະ ລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
18. ເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ໝາຍເຖິງ ການລະບາດຂະໜາດໃຫຍ່ ຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ຊະນິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ຫຼື ບໍ່ເຄີຍກວດພົບເຫັນມາກ່ອນ ແລະ ແພ່ລາມໄວ ຊຶ່ງມີການຢັ້ງຢືນຈາກຫ້ອງວິເຄາະ, ການຢັ້ງຢືນທາງດ້ານລະບາດວິທະຍາ ເປັນຕົ້ນ ການກວດພົບເຊື້ອພະຍາດ, ອັດຕາການເຈັບເປັນ ແລະ ເສຍຊີວິດເກີນຫ້າສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມກັງວົນໃຫ້ແກ່ມວນມະນຸດໃນພາກພື້ນ ແລະ ໂລກ;

19. ການຕິດແປດ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດໃນການຕິດຕໍ່ ບໍ່ວ່າໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຂອງເຊື້ອພະຍາດ ລະຫວ່າງຄົນຕໍ່ຄົນ ຫຼື ຈາກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດໄປຫາຄົນ;

20. ວິທີການດ້ານການແພດ ໝາຍເຖິງ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ດ້ານວິຊາການແພດ ເພື່ອກັນ, ຊອກຄົ້ນ, ບົ່ງມະຕິ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຕິດແປດ ແລະ ແພ່ລາມອອກສູ່ວົງກວ້າງ;

21. ນໍ້າຂັບລັງ ໝາຍເຖິງ ສານທີ່ເປັນຂອງແຫຼວ ທີ່ຮ່າງກາຍສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ສົ່ງອອກອອກຮ່າງກາຍ ຕາມອະໄວຍະວະຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ນໍ້າມຸກ, ນໍ້າລາຍ, ປັດສະວະ, ຂີ້ກະເທົ່, ນໍ້າໜອງຈາກການອັກເສບ, ນໍ້າເມືອກຕ່າງໆ;

22. ຈັນຍາບັນ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະຖານຄວບຄຸມການປະພຶດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

23. ຈັນຍາທຳ ໝາຍເຖິງ ການເຄົາລົບ ແລະ ການປະຕິບັດຈັນຍາບັນຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 4 ລະດັບຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່

ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ສາມ ລະດັບ ຄື ລະດັບ ກ, ລະດັບ ຂ ແລະ ລະດັບ ຄ ດັ່ງນີ້:

1. ລະດັບ ກ ແມ່ນ ພະຍາດຕິດຕໍ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສາມາດຕິດແປດໄດ້ງ່າຍ ແລະ ຂະຫຍາຍອອກສູ່ວົງກວ້າງໄດ້ໄວ ລະຫວ່າງຄົນຕໍ່ຄົນ ຈາກການສຳຜັດໂດຍກົງ ຫຼື ນໍ້າຂັບລັງຂອງຄົນເຈັບທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດ, ຈາກການສຳຜັດກັບສັດທີ່ຕິດເຊື້ອ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີການເສຍຊີວິດສູງ ໂດຍສະເພາະເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ເປັນຕົ້ນ ພະຍາດອີໂບລາ (Ebola), ພະຍາດຊາສ (SARS), ພະຍາດເມີດ (MERS), ພະຍາດເບີຍລ່ອຍ (Polio), ພະຍາດອະຫິວາ (Cholera) ລວມທັງພະຍາດຕິດແປດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່, ບໍ່ຮູ້ສາເຫດ ແລະ ອື່ນໆ;

2. ລະດັບ ຂ ແມ່ນ ພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງ ຫຼຸດຈາກລະດັບ ກ, ສາມາດແພ່ເຊື້ອໄດ້ໄວໂດຍການຮ່ວມເພດກັບຜູ້ຕິດເຊື້ອ, ທາງເລືອດ, ດ້ວຍການກັດຕອດຂອງບຸງ, ດ້ວຍການສູບດິມຈາກການໄອ, ຈາມ ແລະ ເສຍຊີວິດໄດ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການບົ່ງມະຕິ, ປິ່ນປົວແຕ່ຫົວທີ ແລະ ຫັນການ ເປັນຕົ້ນ ໄຂ້ຍຸງລາຍ (Dengue fever), ໄຂ້ຫວັດ (Influenza), ວັນນະໂລກປອດ (Pulmonary tuberculosis), ເອດສ (HIV/AIDS) ລວມທັງພະຍາດຕິດແປດອື່ນ;

3. ລະດັບ ຄ ແມ່ນ ພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ບໍ່ຮຸນແຮງ ແລະ ບໍ່ສາມາດແພ່ເຊື້ອໄດ້ໄວ, ສ່ວນຫຼາຍເປັນພະຍາດທີ່ຊຳເຮື້ອ ເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດອະນາໄມສາມສະອາດ ເປັນຕົ້ນ ພະຍາດແມ່ທ້ອງ (Parasite), ເຊື້ອລາ (Candida Albicans disease), ພະຍາດໃບໄມ້ໃນຕັບ (Fascioliasis), ພະຍາດຫຼວງ (leprosy) ແລະ ພະຍາດຊຶມເຊື້ອອື່ນ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ລະດັບຄວາມຮ້າຍແຮງ ຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລ້ວປະກາດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ຮັບຮູ້.

ມາດຕາ 5 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ລັດ ຖືເອົາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນບຸລິມະສິດ ດ້ວຍການສະໜອງງົບປະມານ, ຈັດສັນງົບປະມານສຸກເສີນ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ເຕັກນິກ ທີ່ທັນສະໄໝ, ການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.